

بسم الله الرحمن الرحيم

دشمنان الله و رسولش، از زمره پست ترین ها و خوارترین ها خواهند بود!

(ترجمه)

الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أَوْلَىٰ فِي الْأَذْلَانِ (٢٠) كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [اجادله: 20 و 21]

ترجمه: مسلماً کسانی که با الله و پیامبرش دشمنی می کنند، از زمره پست ترین و خوارترین (مردمان) خواهند بود. الله چنین مقدر کرده است که من و پیامبرانم قطعاً پیروز می گردیم. بی گمان الله نیرومند چیره است.

امام ابن کثیر رحمه الله در مورد این آیت مبارکه گفته است: «دشمنان و مخالفان مذکور در آیه، کسانی اند که در تضاد با شریعت قرار داشته و با حق مخالفت می کنند. به عبارت دیگر، آنان در یک وادی هستند و شریعت و هدایت در وادی دیگر.»
امام الماوردی رحمه الله چنین گفته است: «در مورد این که دشمنان مذکور در آیت مبارکه چه کسانی اند، سه دیدگاه وجود دارد: اولی؛ یعنی کسی که با الله و رسولش می جنگند، دومی؛ یعنی کسی که با الله و رسولش مخالفت می کند و دیدگاه سومی؛ یعنی کسی که با الله و رسولش دشمنی ورزد. بدون شک که این دیدگاه سگانه، تمام اصناف دشمنان و مخالفان را اعم از کفار، متکبران، عاصیان و مخالفان ظاهر و پنهان را در بر گرفته است. این بیان ازلی قرآنی است که در باره بندگان الله سبحانه و تعالی در تمام عصرها و مکان ها صدق می کند و هر قدر که این دشمنان نیرومند، قدر و تبهکار شوند و هر قدر شأن و مقام شان در روی زمین بالا رود، در نهایت الله سبحانه و تعالی آن ذاتی که قوی و شکست ناپذیر است، آنان را خوار و ذلیل می گرداند و مکر و نیرنگ شان را در تباهی و هلاکت قرار می دهد. اما الله سبحانه و تعالی قبل از این که بندگان متمرّد و سرکش خود را هلاک سازد، بسوی شان پیامبران و رسولان را می فرستد تا آنان را مکرراً بیم و انذار دهند و وقتی پیامبران از صلاح و هدایت شان ناامید شوند و دشمنان بر اوامر الله سبحانه و تعالی و هشدارهای پیامبران تمرد ورزند؛ آنجاست که الله سبحانه و تعالی قضاء حتمی و عذابی را که از کفار برگشت ناپذیر است، نازل می کند و آنان را خوار و حقیر ساخته و در زمره پست ترین مردم قرار می دهد و این را در این قسمت از قول الله سبحانه و تعالی یافته می توانیم:

﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ [اجادله: 21]

ترجمه: الله چنین مقدر کرده است که من و پیامبرانم قطعاً پیروز می گردیم. بی گمان الله نیرومند چیره است.

اما زمان پیامبران گذشته و سلسله رسالت با مبعوث شدن حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم به پایان رسیده است و ایشان نیز دار فانی را وداع گفته و در میان ما نیستند. بعد از ایشان، بار رسالت بر دوش ما گذاشته شده تا در مقام انبیاء علیهم السلام کار تبلیغ و انذار را به پیش ببریم و دعوت را از طریق جهاد فی سبیل الله در سرتاسر جهان حمل کنیم؛ پس هرکس که ایمان بیاورد، در امن و امان است و هرکس منحرف شود و بر مخالفت خود با الله و رسولش اصرار و پافشاری کند، با وی همواره می جنگیم تا به وعده الله سبحانه و تعالی یعنی جنت یا نصرت و پیروزی برسیم. ما امروز مشاهده می کنیم که تمام جهان به مخالفت الله و رسولش برخاسته اند، و این مخالفت جهان با الله و رسولش و با مؤمنان سابقه ندارد، همه علیه اسلام و اهل آن اتفاق کرده اند و تمام تجهیزات و ارتش های سواره و پیاده خود را علیه ما بوسیله نظامیان و قوانین بشری خود بکار گرفته اند، فساد را با تمام انواع آن در میان ما به راه انداخته اند و فحشای را که هیچ کس از میان جهانیان در انجام آن از آنان سبقت نگرفته است، در میان ما منتشر ساخته و فضاهای ما را با افکار فاسد و اخلاق سیئه ملوث ساخته اند، تمام عرصه های زندگی مسلمانان را تخریب کرده اند که وضعیت موجود، مجالی را برای بیان آنها باقی نمی گذارد!

الله سبحانه و تعالی برای رهروان رسول الله صلی الله علیه فرض گشتانده است تا جلوی این فساد را بگیرند و نگذارند که زمین فاسد گردد و مسئولیت ازاله و نابودی فساد را تنها بردوش این امت گذاشته است، نه سایر امت‌ها؛ چنانکه فرموده است:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: 110]

ترجمه: شما (ای مؤمنان) بهترین امتی هستید که به سود مردم آفریده شده اید (مادام که) امر به معروف و نهی از منکر می-نمائید و به الله ایمان دارید.

الله سبحانه و تعالی اولین شرط از شروط مبارزه علیه فساد را بیزاری جستن از این مخالفان و قطع محبت شان از دل مؤمنان قرار داده تا این آمادگی باشد برای زد و خورد و جهاد با آنان و این در این قول الله سبحانه و تعالی نهفته است:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ [مجادله: 22]

ترجمه: مردمانی را نخواهی یافت که به الله و روز قیامت ایمان داشته باشند، ولی کسانی را به دوستی بگیرند که با الله و پیامبرش دشمنی ورزیده باشند.

- در تاریخ ثبت نگشته که پسری پدرش را کشته باشد و در حیاتش به جنت بشارت داده شده باشد؛ مگر ابوعبیده عامر بن عبدالله بن الجراح که پدرش را در روز بدر به قتل رساند. از همین سبب است که عمر بن خطاب رضی الله عنه وقتی امر شورا را درباره آن شش تن مختص نمود، گفت: «اگر ابوعبیده زنده می بود، وی را جانشین خود قرار می دادم.»
- تاریخ هرگز ثبت نکرده که پدری در نبرد رویاروی میان حق و باطل، قصد کشتن پسرش را نماید؛ آنطور که درباره با ایمان دارترین مردم ثبت کرده است، یعنی حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه آنگاه که خواست تا پسرش عبدالرحمن را در روز بدر بکشد.
- تاریخ هرگز ثبت نکرده که کسی برادر خود را وقتی در صفوف دشمنان الله سبحانه و تعالی و رسولش می بیند، بکشد؛ مگر برای مصعب بن عمیر رضی الله عنه، آنگاه که برادر خود عبید بن عمیر را در غزوه بدر کشت.
- در نبرد بدر، حضرت عمر رضی الله عنه یکی از اقارب خود را کشت و حضرات حمزه، علی و عبیده بن الحارث رضی الله عنهم کاکازاده‌های خود یعنی عتبه، شیبه و ولید بن عتبه را کشتند.

امام ابن کثیر رحمه الله گفته است: «از قبیل همین شهکاری‌ها، یکی هنگامی است که رسول الله صلی الله علیه وسلم درباره اسیران بدر مشوره می‌خواستند، حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه نظر داد که باید از آنان فدیة گرفته شود، این فدیة، سبب نیرومندی مسلمانان خواهد شد و آنان کاکازاده‌ها و قوم ما هستند و شاید الله سبحانه و تعالی آنان را هدایت کند. حضرت عمر رضی الله عنه گفت: من موافق به این نظر نیستم، آیا اجازه می‌دهید برایم تا فلانی را -یکی از اقارب عمر- بکشم و علی را از نسبت به عقیل و فلان را نسبت به فلان قبیله اجازه می‌دهید تا الله سبحانه و تعالی ببیند که در قلوب ما نسبت به مشرکان هیچ نرمی و دلسوزی وجود ندارد؟»

این چنین است دوستی و دشمنی بخاطر الله و این گونه، آنان حزب الله، اهل الله و برگزیدگان الله بودند. این چنین، باید در میان مسلمانان قومی باشند که بخاطر الله دوستی و دشمنی کنند و به شکل بایسته و شایسته به الله سبحانه و تعالی ایمان داشته باشند و در دل‌های شان ذره محبتی نسبت به دشمنان و مخالفان الله سبحانه و تعالی یافته نشود؛ هرچند که مخالفان نزدیک‌ترین اقارب شان باشند.

امام ابن کثیر رحمه الله درباره این قسمت از قول الله سبحانه و تعالی:

﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ [مجادله: 22]

ترجمه: *الله از آنان خوشنود و ایشان هم از الله خوشنودند.*

گفته است: «در این آیت رمزی نهفته است، وقتی این مؤمنان بخاطر الله سبحانه و تعالی بر اقارب و اقوام خود خشم و غضب کردند؛ در عوض الله سبحانه و تعالی رضایت خود را نصیب شان کرد و آنان را با بخشیدن ناز و نعمت‌های دائمی در بهشت و با بخشیدن کامیابی بزرگ از خود راضی گشتاند. اینان در حقیقت حزب الله سبحانه و تعالی هستند، یعنی بندگان الله و اهل کرم وی و این تقدیر و تکریمی است به فلاح، سعادت و نصرت شان در دنیا و آخرت. اما در مقابل حزب الله سبحانه و تعالی، همان دشمنان و مخالفان وی هستند که الله سبحانه و تعالی به ما بیان داشته است، یعنی حزب شیطان، آنجا که فرموده است:

﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ [مجادله: 19]

ترجمه: *هان! قطعاً حزب شیطان زیانکار و زیانبارند.*

در این شکی نیست که حکام امروزی ما با رهروان شان از حزب شیطان هستند؛ زیرا آنان و کلاء شیطان را در روی زمین به دوستی می‌گیرند؛ یعنی امریکا و دولت‌های غربی، روسیه و چین و دولت‌های شرقی و با آنان هر نوع دوستی می‌کنند! جای نگرانی دارد که مبادا ذلت و خواری که به این حکام و رهروان شان می‌رسد؛ هم‌چنین دامنگیر کسانی شود که در برابر اینان سکوت کرده و به حکم بغیرما نازل الله راضی گشته اند. حزب الله سبحانه و تعالی و رهروان آنان مستحق وعده الله سبحانه و تعالی از غلبه و کامیابی هستند؛ زیرا آنان پاک‌دل بوده و از ایمان نیکی برخوردار اند و به دین الله سبحانه و تعالی پایبندی داشته و در عین زمان، بخاطر الله سبحانه و تعالی دوستی می‌کنند و بخاطر وی دشمنی می‌کنند و مخالفان الله و رسولش را به دوستی نمی‌گیرند، رسول الله صلی الله علیه و سلم درباره ایشان چنین فرموده اند:

«اللَّهُمَّ، لَا تَجْعَلْ لِفَاجِرٍ وَلَا لِفَاسِقٍ عِنْدِي يَدًا وَلَا نِعْمَةً، فَإِنِّي وَجَدْتُ فِيهَا أُوحَيْتَهُ إِلَيَّ: لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ» [مجادله: 22]

ترجمه: *پروردگارا! برای هیچ فاسق و فاجری نزد من بالادستی و منتی قرار نده و نگذار که ممنون‌گذار و مدیون‌شان باشیم، زیرا من در آنچه بسویم وحی کرده‌ای، چنین یافته‌ام: مردمانی را نخواهی یافت که به الله و روز قیامت ایمان داشته باشند، ولی کسانی را به دوستی بگیرند که با الله و پیامبرش دشمنی ورزیده باشند.*

سفیان گفته است: «گفته شده که این آیت درباره کسانی نازل شده که با حکام معاشرت دارند.» و در این پیامی است برای همه مسلمانان، به ویژه برای علمای که با حکام معاشرت دارند و آن این که، همین الآن با سرعت حکام و پادشاهان را ترک کنند و با کسانی که برای اصلاح اوضاع خراب مسلمانان با إقامة خلافت راشد ثانی بر منهج نبوت کار می‌کنند، همراه شوند تا بزودی و به خواست الله سبحانه و تعالی بین پیروان حزب الله سبحانه و تعالی و پیروان حزب شیطان جدایی افکنده شود و از یکدیگر تفکیک شوند.

برگرفته از شماره 468 جریده الرابه

نویسنده: الشیخ عصام عمیره- بیت المقدس

مترجم: محمد مزمل